

[Valdemar Thomsen.]

N. P. Andreasen kan fremsætte en Bemærkning, som gaar ud paa, at han er Modstander af Fremgangsmaaden, fordi man ikke kan bedømme Avlsværdien af de Tyre, der benyttes. Hvis det virkelig var Tilfældet, er hele Husdyrloven næsten overflødig, saa er alt det, vi foretager os her, fuldstændig ud i det blaa. Forholdet er for Øjeblikket det, at der er een Bedækningstyr for hver 28 Køer, og da det ikke er ualmindeligt, at der ved kunstig Sædooverføring opnaas 1 000—1 200 Stykker Afkom efter en enkelt Tyr, vil man ane den kolossale national-økonomiske Betydning, Metoden kan faa.

I adskillige Foreninger anvendes Tyre, der ved Afkomsundersøgelser har vist en Ydelsefremgang fra Mødre til Døtre paa ikke mindre end 30—50 kg Smør. Dertil kommer, at man gennem den systematiske Undersøgelse, som jeg her har nævnt, kan opnaa at bevare som normale et stort Tal af de Køer, som nu udsættes, forinden de naar op paa fyld Ydelse. Man skal naturligvis være noget varsom med at gøre op i Kroner, hvor meget der vil være at vinde ved rationel Gennemførelse af kunstig Sædooverføring, men for at give en lille Antydning, vil jeg alligevel tillade mig at skitsere en Opstilling, der af Fagmænd betegnes som yderst forsigtig. Paa Indtægtssiden bliver opført Fordelen ved at spare 50 000 Tyre og i Stedet for holde 30 000 Malkekøer; det kan give en Fortjeneste af 15 Mill. Kr. 100 000 Udsætterkøer bevares som normale; en Indtægt paa 10 Mill. Kr. Merværdien af 800 000 Kviekalve og af, at de allerbedste Tyre anvendes i Avlen, lavt anslaaet 2 × 20 Mill. Kr. aarlig. Det bliver 45 Mill. Kr. Derfra maa saa drages Omkostningerne ved Metodens Praktisering, som sikkert ikke overstiger en halv Snes Mill. Kr.

Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen smiler. Jeg tror dog, at han skulde sætte sig lidt mere ind i Tingene, før han taler alt for overlegent. De Bemærkninger, han for et Øjeblik siden fremsatte, tyder i hvert Fald ikke paa, at han har det tilstrækkelige Indblik i det, der her er Tale om. Opstillingen kan kritiseres, men under alle Omstændigheder vil der blive Tale om meget store Millionbeløb. Den Omstændighed, at de 50 000 Tyre eller mere, der kan undværes, hvert Aar har

adskillige Menneskeliv paa deres Samvittighed, skulde ikke gøre det sværere at likvidere dem.

Altsaa her foreligger saa store Muligheder, at det maa være Regeringens og Rigsdagens Pligt at lægge Forholdene saadan til Rette, at disse Muligheder kan udnyttes.

Repræsentanter for Landsforeningen, der arbejder med kunstig Sædooverføring, har over for Udvalget fremhævet Betydningen af en passende Støtte til det nye Arbejde, men langt den største Vægt er lagt paa at faa Ret til at benytte specielt uddannede Personer ved Arbejdet jævnsides med Dyr lægerne. Jeg beklager, at Henvendelsen fra Landsforeningen ikke er optrykt, fordi det af den fremgaar, at det kun ved store Indrømmelser til Dyr lægerne saavel med Hensyn til Arbejdsformen som til Lønnens Størrelse har været muligt at faa en Overenskomst i Stand. Ordret hedder det i denne Henvendelse: „Det synes paa Forhaand urimeligt, at der skal ydes et saa stort Vederlag for et Arbejde, som kan læres til Fuldkommenhed af enhver praktisk Landmand i Løbet af meget kort Tid.“

Det er for øvrigt blevet oplyst, at Dyr lægerne har formaaet at monopolisere Handelen med de til Arbejdet fornødne Instrumenter, og at de har nægtet at inseminere med Sæd, der er udtaget af en Lægmand, medmindre, hedder det i det Forslag, der er stillet, det drejede sig om en onskabsfuld Tyr. Der er altsaa Undtagelser. Desuden har Dyr lægerne paa et givet Tidspunkt stillet Krav om foruden de store Lønninger — de faar i mange Tilfælde en 10 000—12 000 Kr. foruden Befordringsgodtgørelse — Ferie med Løn. Det er, som man vil forstaa, haarde Konditioner for fattige Landmænd, og Deputationen for Landsforeningen lagde ikke Skjul paa de næsten uovervindelige Vanskeligheder, Dyr lægeforeningen bereder Arbejdet.

I Anledning af Udvalgsflertallets Bemærkninger i Betænkningen, hvori man fremhæver det uheldige Forhold, at Instrumenter til Brug ved kunstig Sædooverføring kun kan faas ved Rekvisition fra en Dyr læge, tillader jeg mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om Ministeren vil foranledige, at dette, som Udvalgsflertallet kalder et uheldigt Forhold, bliver rettet.

Repræsentantskabet for den omtalte